

Meningsforskel mellem den højtærede Indenrigsminister og os denne Sag vedrørende har der ikke været.

Ellinger: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) udtalte, at vi ved vort Standpunkt med Hensyn til Skattereglerne vilde værne de rige. Jeg vil dertil svare: Ja, i det Øjeblik man indfører Skattebestemmelser, som efter vor Mening gaar i Retning af en Udplyndring af en bestemt Klasse Medborgere, har vi ikke noget som helst imod at blive anklaget for at ville værne de rige, selv om disse er de faa, fordi vi finder, at man her gaar for vidt. Og naar det ærede Medlem i den Forbindelse talte om Middelstandens Interesser, vil jeg gøre gældende, at vi ønsker Middelstandens Interesser fremmet paa den Maade, at Middelstanden faar gunstige og retfærdige Arbejds- og Virkevilkaar her i Samfundet, og paa det Omraade vil vi træde i Skranken for dens Interesser. Vort Standpunkt er, at man aldrig faar den rette Fornuft ind i økonomiske Forhold, hvis ikke de Byrder, der skal bæres, føles gennem en stor Del af vort Samfund. Vi mener, at det i mange Tilfælde er rigtigt at gaa langt til Bunds med Skatten, for at der kan komme den rette Fornuft ind i Styrelsen, selvfølgelig til Bunds paa den Maade, som vi nu har gjort det i mange Tider, at den Del af Byrden, man skal bære, retter sig efter ens Evne til at bære. Men naar der skal skrides til Foranstaltninger, som kræver mange Penge, er det godt, at det ikke bliver en lille, men netop en meget stor Part, som kommer til at føle Ansvar.

Den højtærede Minister udtalte før, at man i konservative Blade i denne Tid kunde se daglige Eksempler paa, at der var Nød omkring blandt Folk. Jeg antager, at Ministeren derved sigtede til de mange Opraab, der nu i Juletiden som før i mange, mange Aar rettes til Folk om at komme dem, som sidder paa Livets Skyggeside, til Hjælp. (*Andreasen:* Det er kun i Julen!). Jeg siger, det er nu i Juletiden, disse Opraab fremkommer, og det er formodentlig disse Eksempler, Ministeren sigter til. Det er overordentlig prisværdigt, at noget saadant sker, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at enkeltstaaende Tilfælde af Nød har man haft i uendelige Tider og vil man ganske sikkert ogsaa møde i Fremtiden, og disse Eksempler viser lige saa lidt om Stillingen i Almindelighed, som det vilde tjene til Be-

dømmelsen af Anvendelsen af offentlige Midler, hvis man fremdrog Eksempler paa, hvorledes offentlige Midler er blevet misbrugt, hvorledes det f. Eks. i en Kommune hændte ganske regelmæssigt, at en bestemt Person, naar han fik den offentlige Hjælp udbetalt, gik hen og købte Teaterbilletter for den. Saaledes kan der nævnes en Række Eksempler paa, at der faktisk er sket Misbrug af offentlige Midler, men som Argument for, at det skulde være overflødigt nu at træffe Dyrtidsforanstaltninger, kan man ikke anføre, at der gives mange Tilfælde, hvor de misbruges.

Saa vel den ærede Ordfører som den højtærede Minister udtalte sig stærkt overfor en Række Kommuner, fordi de overhovedet ikke havde anvendt Dyrtidsloven. Dertil vil jeg svare, at naar mange Kommuner ikke har anvendt den, ligger det utvivlsomt i, at Befolkningen i det store og hele er kommet godt gennem Dyrtiden. (*En Stemme:* Nej!) Jeg siger: i det store og hele; mange har følt Dyrtiden haardt, og under de Forhold, vi nu gaar i Møde, vil naturligvis endnu flere komme til at gøre det. I første Række er det selvfølgelig Folk med faste Gager, de gamle, som overhovedet ikke kan vinde med, ensomme Mennesker o. s. v. Men i det store og hele er Befolkningen kommet godt igennem Dyrtiden. Paa en Mængde Omraader har der været ydet fortræffelige Lønninger. Saaledes kunde i en bestemt Periode, da der blev eksporteret mange Cigaretter herfra til Rusland, unge Kvinder for Udførelsen af det Arbejde at lægge Cigaretterne i Kasser tjene 50 Kr. om Ugen. Vi ved alle, hvorledes det til Tider næsten ikke har været muligt at faa udført noget Reparationsarbejde, fordi man ikke kunde faa Folk dertil, de var beskæftigede paa anden Maade, Smedene var gaaet over paa Maskinfabrikkerne og saa fremdeles. Jeg skal ikke tale om, at f. Eks. Husassistenternes Lønninger ogsaa steg uhyre. Der har overhovedet ude omkring i Nationen været rig Virksomhed, hvorved der er tjent mange Penge, og Pengene er spredte vidt omkring og gaaet langt ned; det ved vi alle. Derfor har det været forholdsvis let for Befolkningen i disse Tider at staa Dyrtiden igennem. Jeg er ikke kendt med Forholdene i ret mange Landkommuner og skal derfor ikke komme ind derpaa, thi jeg vil ikke tale om Ting, jeg ikke kender, men det er under disse Forhold meget forstaaeligt, at der mange Steder ikke har været saa stor Trang til at anvende Dyrtidsloven, som der vilde have været, hvis vi baade havde haft